

طبع و نشر با چاپخانه‌ای به وسعت یک میز تحریر

نوشتۀ هوارد براین

یکی از امکانات فراوانی که سیستمهای خانگی طبع و نشر الکترونیک با استفاده از کامپیوترهای شخصی فراهم می‌آورند ممکن است کمک به کشورهای در حال رشد در برآوردن نیازهای آنان به کتاب درسی و مواد چاپی دیگر باشد.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

نخستین چاپخانه‌دارها آدمهایی بودند همه فن حرف، نه تنها حروف چاپخانه را خودشان طراحی می‌کردند و از مرحلة حروف‌فریزی می‌گذرانیدند بلکه وظایف ناشر و ویراستار و چاپجی و کتابفروش را هم خودشان بر عهده می‌گرفتند. تنها صحافی و کاغذسازی را به دیگران می‌سپردند. متلاً ویلیام ککشن، اوّلین چاپچی انگلستان، زباندان قابلی بود و خودش اوّلین کتابی را که به زبان انگلیسی سه طبع رسیده است – جامع تواریخ جنگ تروی (۱۴۷۵ میلادی) – از زبان فرانسه ترجمه کرد و در چاپخانه‌ای که در شهر بروز (بلژیک) تأسیس کرده بود به طبع رسانید.

یکی از مطبوعداران و ناشران بزرگ دوران اولیه آلدوس مانوتیوس و نیزی بود (۱۴۲۹ تا ۱۵۱۵). در سال ۱۴۹۰ آلدوس دست به طبع اوّلین چاپهای بسیاری از متون کلاسیک یونانی و لاتینی زد. مدتی بعد پیشگام تولید کتابهای ارزان قیمت در قطع جیبی گردید که آنها را با تیراز برای آن زمان وسیع یکهزار نسخه به طبع می‌رسانید تا هزینه‌های چاپ روی نسخه‌های پیشتری سرشکن گردد. آلدوس همچنین طراحی و تولید حروف ایتالیک را سفارش داد (نگاه کنید به ص ۱۲۰)، و در سال ۱۵۰۲ کمدی الهی دانته را به طبع رسانید که آرم معروف مطبعة او، لنگر کشتن و ماهی دولفين، در آغاز آن به چاپ رسیده است.

با افزایش تقاضا برای کتاب و همه نوع نشریات، عصر مطبوعداران ناشر کم کم به سر آمد. تنها راهی که برای رساندن کتاب به بازار تننه ماد خواندنی وجود داشت پیدایش تخصص و تقسیم کار بود. در نتیجه، دنیای طبع و نشر اندک اندک شکل تازه‌ای پیدا کرد که تا به امروز باقی مانده است و در آن مؤلف و ناشر و چاپچی و صحافی و کتابفروش هر

در سال ۱۴۷۳ میلادی مطبوعه داری از اهالی پارما در شمال ایتالیا در توجیه ظاهر ناساز یکی از آخرین محصولات مطبعة خود نوشته که چون چاپخانه‌های رقیب دست اندک کار طبع و نشر همان متن هستند او به ناچار تعجیل کرده است تا کار چاپ در مدت زمانی «کوتاه‌تر از آنچه برای پختن مارجو به لازم است» بیان پذیرد. این تشبیه اغراق‌آمیز توصیف شیوه‌ای است از گسترش حیرت‌آور کار طبع و نشر در نیمة دوم قرن پانزدهم، هنوز بیست و پنج سال از اختراع شیوه جدید چاپ به دست یوهانس گوتنبرگ (با استفاده از حروف فلزی مجرّأ و منحرک، ماشین فشاری چاپ و مرکب مخصوص چرب) نگذشته بود که در بیشتر سراسر داد و ستد اروپا چاپخانه‌ای جدید پا گرفته بودند. در نیمة اول قرن پانزدهم تعداد کتابهای خطی موجود در اروپا از دهها هزار نسخه تجاوز نمی‌کرد. در آغاز قرن شانزدهم سرجمع کتابهای چاپ شده از ۹ میلیون جلد (یا نسخه) فراتر رفته بود.

تاریخ طبع و نشر مثل همه جنبه‌های پیشرفت آدمی کارنامه‌ای است از تأثیرات متقابل نوآوری فنی و تحولات اجتماعی. در حالی که هر یک از این دو جویبار جد و جهد انسانی محرك و مشوق دیگری است و کاه این و کاه آن یک جلوتر جاری است، جهشها و واقعه‌ی بزرگ و حیاتی در زمانی صورت می‌پذیرد که هر دو نهر به هم بیرونند و به شکل سیلی مقاومت ناپذیر در آیند. بدین سان در حالی که کشفیات گوتنبرگ راه را از نظر امکانات فنی برای توسعه کار چاپ (که در همان آغاز به «هنر آلمانی» معروف شده بود) در اروپا گشود، رواج چاپ خود و اکتشی بود در برابر افزایش تعداد باسوادان و جو اجتماعی تازه آغاز دوران رُسنس.

بگردانند و حتی برای کسانی که اندک اطلاعی بیشتر از کامپیوتر یا حروفچینی با هستند.

● پیدایش اسکانرها بیان کردند ماده تصویری چون عکس و طرح و متون ماشین شده یا چاپ شده را «بخوانند» و اطلاعات به دست آمده را به کامپیوتر بدهند تا در صورت لزوم تعديل شود و در مدرکی که در دست تولید است ادغام گردد.

این پیشرفت‌های فنی به اضافه پیدایش شیوه‌های جدید تولید این گونه وسائل که بهای فروش آنها را به شدت کاهش داده (اینک می‌توان یک سیستم کامل طبع و نشر «روی میزی» را به مبلغ ۱۰،۰۰۰ دلار امریکا یا حتی کمتر خریداری کرد، و قیمتها هنوز هم رو به کاهش هستند) رو بهره‌مند موجوب پدید آمدند انقلابی با ابعاد و اهمیت جهانی شده است.

هر کس از این وسائل استفاده کند، مثل آلدوس مانوتیسیوس و دیگر مطبوعداران ناشر در آغاز عصر چاپ، مووضعی است که می‌تواند کلیه مراحل فرایند طبع و نشر را کنترل کند، از انتخاب اولیه متنی که قرار است به چاپ برسد تا وارد کردن متن و تصاویر آن به درون سیستم و سرانجام بیرون دادن صفحات چاپ شده. ناشر روی میزی فعلی از روش‌های ساده و سنتی ابداعی صحافی می‌تواند سود بجودی و صحافی مرغوب همچون روزگار آلدوس مانوتیسیوس به احتمال زیاد تا مدت‌ها در حیطه شخص جدایگانی باقی خواهد ماند.

طبع و نشر روی میزی بیشتر موانعی را که از قرنها پیش سده راه صاحبان آثار از یک طرف و خوانندگان بالقوه آنها از طرف دیگر بوده از میان برداشته است. برنامه‌های حروفچینی – صفحه آرایی و زبانهای توصیف صفحه جای مهارت‌های بدی حرفة چاپ را گرفته و حق انتخاب متنی را که باید منتشر شود به مؤلف باز گردانده‌اند.

یک «بسته» طبع و نشر روی میزی خوب امکانات زیادی را در اختیار مصرف کننده قرار می‌دهد: چند نوع یا چند «قالم» حروف چاپی در چند اندازه برای حروفچینی یک ستون یادو سوتونی (با بیشتر) در هر صفحه در سطوح‌های میزان شده از دو طرف یا تنها از یک طرف، با بر نامه شکستن صحیح کلمات چند هجایی در انتهای سطرها، و جدا دادن شکل‌ها در داخل متن و گردش خود به خود حروفچینی در پیش امون هر شکل و شماره‌گذاری خود کار صفحات و کنترل املاء و ازهه‌ها.

اینک دیگر هیچ چیز مؤلف یک کتاب شخصی یا مورد علاقه گروه‌های اقلیت را که ناشران از ترس سودآور نبودن آن را نمی‌پذیرند و یا نویسنده یک شاهکار ادبی بالقوه که ویزگیهای ممتاز آن را ناشران در نظر اول ممکن است نیتند نمی‌تواند از انتشار آن بازدارد.

واضح است که یک عضو معمولی جامعه نمی‌تواند به علت مشکلات انتبار کردن و حرکت دادن مقادیر عظیم کاغذ مورد نیاز، بیش از چند صد نسخه از بروشور یا خبرنامه یا حتی کتاب کوتاه خود را چاپ کند. و البته تشکیلات لازم را برای توزیع یک روزنامه و یا

کدام کار کرد مشخص و مجرّد خودشان را دارند. در عین حال عجیب نیست اگر نام آلدوس مانوتیسیوس با انقلابی که در حال حاضر در عالم طبع و نشر رخ داده گره خورده باشد، چون پُل بری نزد، شخصی که در سال ۱۹۸۵ desktop publishing (طبع و نشر روی میزی) را ابداع کرده‌است که قادر به حروفچینی و صفحه آرایی همراه با ماده تصویری است و محصول آن را متعاقباً می‌توان به ورودی ماشینهای حروفچینی و چاپ سهل جدید انتقال داد.

«طبع و نشر روی میزی» دقیقاً چه جور چیزی است؟ در اساس چیز دیگری نیست جز کاربرد کامپیوترهای کوچک شخصی در تمامی اعمالی که در جریان طبع و نشر صورت می‌گیرد از ماضین نویسی «خبر» اصلی مؤلف گرفته تا چاپ نهایی تشریه، و سیله‌ای است برای تولید مدارک با همه جدولها و نمودارها و تصاویر خطی، از بروشورهای یک صفحه‌ای اطلاعاتی یا تبلیغاتی گرفته تا خبرنامه و مجله و حتی کتاب، با سایلی که مجموعه آنها به راحتی روی یک میز تحریر نسبتاً بزرگ جا می‌گیرد.

دستگاههای اساسی یا «سخت افزار» مورد نیاز عبارتند از یک کامپیوتر با صفحه نمایش تصویر (مانیتور) و صفحه کلید (کیبورد) و سیله‌ای احساس حرکت (ماوس سا موش)، یک اسکانر (بوشگر) نوری و یک چاپگر لیزر. برنامه‌ها «نرم افزار» مورد نیاز برای به کار انداختن دستگاهها عبارتند از یک «زبان توصیف صفحه» که قادر است تصویر روی صفحه کامپیوتر را تبدیل به یک سلسله دستورالعمل‌های رقمی کند که برای چاپگر لیزر قابل درک و اجرا باشد، و یک برنامه حروفچینی – صفحه‌آرایی که تمام سیستم را بگرداند.

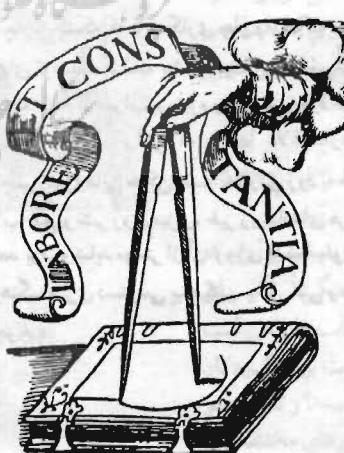
ظهور طبع و نشر «روی میزی» همانقدر ناگهانی بود که پیامدهای اجتماعی و اقتصادی متوجه آن عمیق هستند. تا همین اوخر یعنی تا سال ۱۹۷۰، وقتی ناشری متن را نزد یک چاپخانه حرفاً می‌فرستاد، حروفچینی آن با حروف سری «داع» و به یکی از شیوه‌هایی انجام می‌گرفت که در اساس با شیوه پان‌سدساله گوتبرگ و ککش تفاوت چندانی نداشت. در سال ۱۹۸۵، دیگر حروفچینی با استاندارد حرفه‌ای را می‌شد در دفتر یا منزل انجام داد.

بنچ پیشرفت فنی «کلیدی» این جهش را ممکن ساخته‌اند:

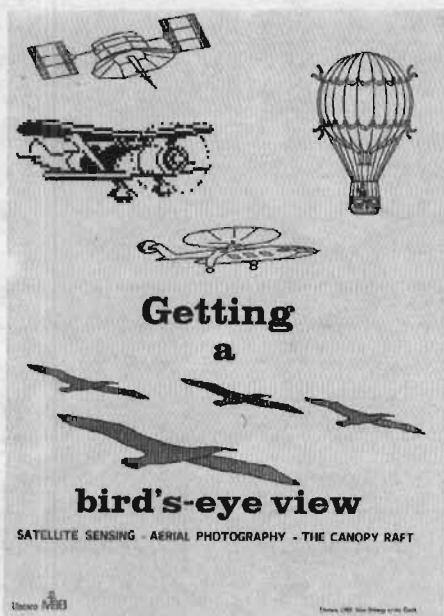
- پیدایش نسل جدیدی از کامپیوترهای شخصی سیار نیز و مند.
- پیدایش زبانهای «توصیف صفحه» برای پیش‌اندن دستگاههای حروفچینی نوری و چاپگرها لیزر.
- پیدایش چاپگرهای لیزر کوچک و نسبتاً ارزان قیمت با کیفیت «قابل انتشار» (۳۰۰ نقطه در اینچ یا ۱۲۰ نقطه در سانتی‌متر).
- پیدایش زبانهای حروفچینی – صفحه‌آرایی که قادرند تمام سیستم «روی میزی» را

از جب به راست: شانه‌های مبتکرانه یا عالم خاص چهار تن از مطبوعه داران اولیه اروپا. ویلیام ککستن (۱۴۹۱) – (۱۴۴۲): علامت تجاری و حروف اول اسمش. رویس اتیین (متوفا ۱۵۵۹): فیلسوف در زیر درخت داشن. کریستف بلاتن (۱۵۸۹ – ۱۵۱۴): پرگار روی کتاب. آلدوس مانوتیسیوس (۱۵۱۵ – ۱۴۹۹): لنگر کشی و ماهی دولفین.

این دو صفحه از گزارش انسان به زمین تعلق دارد که اخیراً در برنامه «انسان و زیستگر» از برنامه‌های یونسکو تهیه شده با استفاده از شبوهای طبع و نشر روی میزی برای جاپ آماده شده است. این گزارش ۱۷۵ صفحه‌ای که به زبان انگلیسی انتشار یافته اند هاربدبراین و مملکت مدنی است.

روایت اصلی یک سیستم طبع و نشر روی میزی: کامپیوتر، صفحه نمایش تصویر، صفحه کلید، وسیله احساس حرکت («موش») و چاپگر.

هزینه آموزش از طریق «شاگردی» در خدمت استاد کاران رشته‌های مختلف چاپ سنتی را خواهد گرفت.

- عمل پُر هزینه توزیع کتاب و مطبوعات وغیره در مناطق وسیع و اغلب با زیربنای ناموجود یا ناکافی خطوط آهن و جاده‌ها جای خود را به انتقال الکترونیک مواد خواندنی به صورت آماده چاپ برای طبع و توزیع در هر محل خواهد داد.
- هزینه نهیه کتابهای درسی و نیز هزینه تعجب‌نظر در مطالب و روزآمد کردن آنها به شدت کاهش خواهد یافت. تل اصراف کارانه کتابهای «باد کرده» دیگر به وجود نخواهد آمد، چون وفق دادن تقاضا با تعداد چاپ در هر محل کار آسانتری خواهد بود.
- هر منطقه خواهد توانست در صورت ضرورت بخش یا بخشی از کتابهای درس را برای ورق دادن با نیازهای محلی خود تغییر بدهد.

مزایای طبع و نشر روی میزی به کشورهای در حال رشد محدود نمی‌شود. این انقلاب ای با منجر به ایجاد اولین روزنامه‌های الکترونیک سفارشی بشود که بر اساس دستور العمل هر شخص برای چاپ روی چاپگر لیزر به دفتر یا خانه‌اش مخابره شوند. مشترکانی که در دفتر یا منزلشان کامپیوتر و چاپگر دارند می‌توانند موضوعاتی مورد علاقه خود را به مرکز روزنامه اطلاع دهند و مطالب مربوط به همین موضوعات در روزنامه‌های مخصوص آنان کجگانه و در هر ساعتی از روز که مایل باشند برای شان مخابره خواهد شد.

چارلز گیتفکه که با همکاری جان وارنک در تهیه یکی از اولین و پُر مصرف ترین زبانهای توصیف صفحه پیشگام بوده است اخیراً اظهار داشت: «یکی از آرزوهای من این است که صبح از خواب برخیزم و سرویس خود کار بریده جراید من یک دسته مقاله و مطلب، درست از انواعی که به آنها علاوه دارم روی چاپگر کامپیوتر تحویل بدهد». چنین آرزوهایی ممکن است به زودی به حقیقت بیویندند. به زودی به لطف انقلاب طبع و نشر روی میزی، خبر رویدادهای هر گوشجهان در آن واحد در اختیار ما خواهد بود. و شاید مهمتر از آن، روزی ما همه خواهیم توانست مستقیماً به گنجینه معرفت و فرهنگ بشری دسترسی پیدا کیم، به سرعتی و در مدت زمانی کوتاهتر از «زمان بختن مارجویه».

به بازار رساندن کتابی که اتفاقاً پُر فروش از آب درآید نخواهد داشت. چنین کارهایی حداقل در زمان حاضر همچنان در قلمرو خاص صاحبان روزنامه‌های بزرگ و مؤسسات انتشاراتی با مجازی سازمان یافته فروش خواهد بود.

و فراموش نباید کرد که هر چند نرم افزارهای طبع و نشر روی میزی توانایی‌های چشمگیری از خود بروز می‌دهند، اما کیفیت صفحه‌آرایی و ظاهر صفحات چاپ شده بستگی به مهارت و سلیقه اداره کننده سیستم خواهد داشت. درست است که بسیاری از قواعد ابتدایی صفحه‌آرایی صحیح را می‌توان به سرعت آموخت اما بدون چاشنی ذوق و تجربیات عملی کار درست از آب در نخواهد آمد.

پیامدهای وسیع تر اجتماعی، سیاسی و اقتصادی طبع و نشر روی میزی به همان اندازه عمیق هستند. اعمال سانسور چه از سوی دولت و چه از سوی گروههای مقدار ذینفع اگر غیرممکن نشود بسیار دشوار خواهد بود. گروههای اقلیت خواهند توانست ندای خود را آسانتر از پیش به گوش دیگران برسانند، و با پیدایش شبوهای الکترونیک انتقال مداد خواندنی، مرزهای کشورها دیگر سد مؤثری در برابر سیلان اطلاعات نخواهد بود. برای کشورهای در حال رشد امکانات طبع و نشر روی میزی بسیار زیاد به نظر می‌رسد:

- از این پس دیگر نیازی به سرمايه گزاریهای عظیم برای تأسیس چاپخانهای سنتی و ایجاد شبکه‌های توزیع نخواهد بود (یک «بسته» کامل طبع و نشر روی میزی را می‌توان حتی به ربع بهای تنها یک دستگاه حروفچینی حرفه‌ای خریداری کرد).
- یک دوره کارآموزی سه ماهه در فنون طبع و نشر روی میزی جای دوره طولانی و پر

هاربدبراین (Howard Brabyn) (نویسنده و روزنامه‌نگاری است انگلیسی که در پاریس کار و زندگی می‌کند و به ساده‌نویسی موضوعات علمی علاوه دارد. پیشتر ویراستار مسئول نسخه انگلیسی پیام یونسکو بود.